

לודמיר

מקושרים לצדיק מאז ועד היום

להפצת משנתו ותורתו הבהירה של
קודש הקדשים רבי שלמה מקארלין זי"ע
סיפורים ותולדותיו, ותולדות זרעו אחריו

| גליין 275 |

פרשת צו תשפ"ו

שבוע של חיים

מתורתו של רבינו ותלמידיו הק'

פרשת צו

זאת תורת העולה היא העולה על מוקדה (ו, ב). שמעתי אומרים בשם הרב הצדיק מוהר"ש מקארלין זצוק"ל: איזו היא התורה שלומדין שיעלה למעלה, כשלומדים אותה עם החיות של אש של מעלה. וזהו 'זאת תורת העולה' - היינו איזו התורה שיעלה למעלה, 'היא העולה על מוקדה' - שלומד אותה עם חיות הבורא ית"ש, עולה לה'. שנאמר: 'הלא כה דברי כאש נאום ה', אין צריך לומר ולדבר ע"י דברי ה' ממש, רק הכוונה 'דברי אשר שמתי בפיך' היינו הדיבורים שנתן הקב"ה לישראל הם כאש, וטבע האש שיעולה למעלה. (בית אהרן עה, ב)

ופשט את בגדיו ולבש בגדים אחרים (ו, ד). בשם אדמו"ר מקארלין ז"ל: 'ופשט את בגדיו ולבש בגדים אחרים', היינו מה שבגד בתאוות החומריות, ואחר כך מרגיש פשעים קטנים, וזהו 'ולבש בגדים אחרים', דקים ומזוככים כמובן מאליו, ה' יאיר עינינו ויגלה לנו נפלאות מתורתו.

(באר אברהם)

ומורק ושוטף במים (ו, כא). פעם היה הרה"ק רבי יהודא צבי מסטרעטין זי"ע בעיר אחת, וכאשר רצה לילך להתפלל, היו לפניו שתי דרכים, דרך אחת קצרה והיא דרך השוק, ודרך השנייה ארוכה דרך הרחובות, והלך דרך הרחוב אף שהיתה ארוכה. ואמר הטעם, בדרך הלצה: כתיב 'ומורק ושוטף במים', 'ומורק' היינו השוק הנקרא באידיש מאריק, וזהו 'ומורק' מי שהולך דרך המארק דהיינו דרך השוק, 'ושוטף במים' צריך טבילה במים.

(דגל מחנה יהודה)

אורו הקדוש

שאלות ותשובות בחיי היום יום
במשנת רבינו הקדוש

שאלה

אני מתמודד עם קושי יומיומי גדול בעבודת ה'. אני מגיע לתפילה, קורא את כל המילים מהסידור, אבל הראש שלי נמצא במקום אחר לגמרי - בעבודה, בסידורים, או סתם במחשבות אחרות. המילים יוצאות לי מהפה באופן אוטומטי, מבלי שום מחשבה בתיבות התפילה. איך אפשר לצאת מהמצב הזה?

תשובה:

מולו, אבל המחשבה שלך שקועה לחלוטין בעיסוק אחר שגודל את כל תשומת הלב שלך. אתה מהנהן ואפילו פולט לחלל האוויר: 'כן, כן, אני שומע', אבל המחשבה שלך נמצאת במקום רחוק לחלוטין.

פתאום החבר שואל אותך שאלה נוקבת, ואתה מרים את העיניים ומבין שלא היית שם בכלל. אתה אמנם יושב מולו והפה שלך אפילו הפיק מילים, אבל היית קבור ב'בור עמוק'. באותו רגע, הדיבור שלך הופך לזר ומנוכר למצב, כי הלב והמחשבה לא היו שותפים לו.

הרה"ק ה'בית אהרן' מקארלין זי"ע, אף הוסיף ואמר, שמצב מעין זה הוא "עבודה זרה". מדוע? משום שכאשר אדם מתפלל ועובד את ה', אך העבודה הזאת "זרה" עליו ומרוחקת ממנו, והוא אינה מחובר אליה כלל, הרי זו "עבודה זרה".

הימים הללו שלפני חג הפסח, הם בדיקת הזמן המסוגל להיחלץ מהבור הזה. מלבד סגולתם של הימים, יש בהם התעוררות מיוחדת. בטרם יציאת מצרים נצטוו בני ישראל: "משכו וקחו לכם", ורש"י מפרש: "משכו ידיכם מעבודה זרה וקחו לכם צאן של מצוה". הרה"ק ה'בית אהרן' מסביר: "משכו ידיכם מעבודה זרה שלכם" - משכו את עצמכם מאותן עבודות שמרגישות לכם "זרות", והמשיכו עליכם את קדושתו של הקב"ה.

עצם ההכרה במצבך הלא-טוב, והעובדה שבאת לשאול ולהציף את הקושי, הם כבר הפתח והשלב הראשון ביציאה מהבור. כעת עליך להילחם!

בפתח דבריי, חשוב לי לומר לך שאתה ממש לא לבד. המצב שאתה מתאר - שבו אתה עומד בתפילה, מניע את השפתיים, אך הלב קר והראש משוטט במקומות אחרים - הוא התמודדות המוכרת כמעט לכל יהודי שחפץ באמת בעבודת ה'.

הניתוק הזה, וההרגשה שאתה קורא טקסט אוטומטי כאילו הוא שייך למישהו אחר, הם מצבים שכיחים, אך דווקא משום כך, אסור לנו להשלים איתם. עלינו להישיר מבט אל הבעיה ולעקור אותה מהשורש.

ברור לכולנו, שהתפילה צריכה להיות בכוונת הלב. המחשבה צריכה להיות מחוברת עם הדיבור, ולא לשוטט במחוזות אחרים שאין להם קשר למילים היוצאות מן הפה.

רבינו, רבי שלמה מקארלין זי"ע, הגדיר את המצב שבו פיו ולבו של האדם אינם שווים כ"שוחה עמוקה" (בור עמוק). כאשר הדיבורים שאדם מוציא מפיו מרגישים לו זרים ומנוכרים, הרי הוא כמי שנפל לתוך בור עמוק וחשוך, שקשה מאוד להיחלץ ממנו.

והנה לשונו הקדושה: "שוחה עמוקה פי זרות" (משלי כב, יד), עס איז ניטא קיין הערגערע שוחה עמוקה, ווי אז דער מויל איז פרעמד פון די רייד וואס ער רעדט - אין בור עמוק גרוע יותר ממצב שבו הפה זר ומנוכר לדיבורים שהוא עצמו מדבר.

כדי להבין את עומק הבור הזה, תאר לעצמך שאתה יושב לשיחה עם חבר קרוב. אתה אמנם שם, וישב

על הציון של הקדוש הזה,
הוא ממש כמו שעומדים לפניו בחיים חיותו.

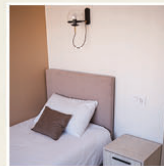
(רבי אשר מסטאלין)

04-30-10-900

IR במייל: A02301122@GMAIL.COM

לפרטים אודות לינה במלון,
הכנסת אורחים והמקווה
בבית רבינו.

ניתן להתקשר למשרדי
הכנסת אורחים לודמיר

סיפור מאילנא דחיי

רבינו הקדוש • צדיקי דורו • הדבקים בחיים

קרנן פסח מעולה שבמעולים

"מה שמך, והיכן הינך מתגורר?" שאל הרבי. "שמי אשר, ואבי הינו חייט", ענה הבחור בקול שקט. "חייט?!", קרא הרבי, "הלוא נקרא לך השרול במהלך הדרך, אנא אמור לי היכן הוא אביו, ואך אליו לשם תיקון הבגד".

מסר הבחור לרבי את הכתובת, ומיהר אל הוריו לספר להם על האיש המופלא אשר פגש בבית הכנסת ואשר שוחח עמו בחביבות. ויהי ממחרת, הופיע הרבי בפתח חנותו של ר' אליעזר ליפמן רובין החייט מוורשה, אביו של הבחור הנעלה אשר, והציע לפניו את בתו ככלה לבנו.

"תחילה עלי לשמוע מי הכלה ומי הם הוריה", אמר החייט, "בני הוא יעילי ועתידי הוא לגדול לגאון ולתפארת, עלי למצוא לו שידוך הגון". רשם רבי נפתלי על פתק את שמו ואת המקום שבו הוא מסכה, את הפתק מסר לחייט ואמר כי יתעכב בוורשה ימים מספר.

לקח החייט את הפתק והלך אל רבה של ורשה, הלוא הוא הגאון הנוגע רבי שלמה זלמן בעל היחמדת שלמה. הראה לו את הפתק וסיפר על האורח המוזר שפגש את בנו בבית המדרש ושוחח עימו ברוב ידידות.

קפץ רבי שלמה זלמן ממקומו בהתפעלות ואמר לחייט: "הרב מרופשיץ רוצה להשתדך עמך ואתה שוקל בדעתך?! הלוואי והיה לי בן כבונן והרב מרופשיץ היה מציע לי את השידוך!..." חזר החייט במרוצה אל ביתו, לבש בגדי חג, לקח את אשתו ואת פניהם אל אכסניית הרב מרופשיץ, להודיע לו שהם מוכנים ומזומנים

ציון קדשו של הרה"ק רבי אשר מרופשיץ זצוק"ל

בנו והועידו לשידוך. הניחו על השולחן י"ש ועוגה, ואיחלו זה לזה מזל-טוב. החייט ר' אליעזר ליפמן ביקש לכתוב מיד את שטר התנאים, אולם רבי נפתלי סירב באמרו: "עלי לשאול בעצת ידיד, וביקש מההורים להרשות לבנם לנסוע עמו לשבות בלובלין בחצר קדשו של החוזה הקדוש.

הגיע רבי נפתלי עם הבחור אשר ללובלין, והנה אך חצו את מפתן הקדוש של בית המדרש, מיד אך לקראתם היחזה' בפנים קורנות משמחה, וקרא בחדווה: "הוא שנאמר 'חכם עדיף מנביא'! מצאת שידוך טוב כפי שנאמר בתורה 'ברוך מבנים אשר!'..."

כך נסגר השידוך בשמחה ובטוב לבב, ונלקח הבחור אשר כחתן לבתו היחידה של רבי נפתלי מרופשיץ, אשר לימים ושנים נודע שמו כצדיק המופלא, רבי אשר ישעיה מרופשיץ ממשיך דרכו של חותנו הגדול בעיר רופשיץ. בין שאר השבחים והכתרים, שעוטר החוזה לראשו של החתן המובהר, אמר: "החתן הוא הרי קרנן פסח יקר ומעולה מאין כמוהו..."

אף אחד מהנוכחים לא הבין ולא ירד לעומק כוונתו של הרבי בדברים אלו, אולם כעבור חמישים שנה, כאשר נסתלק רבי אשר ישעיה רבה של רופשיץ ביום י"ד ניסן ערב חג הפסח של שנת תר"ה, הבינו הכל למפרע למה הייתה כוונת היחזה' בשעתו.

לרגל הילולת הרה"ק רבי אשר ישעיה מרופשיץ [ר' אשר'ל רפשיצער] בן הצדיק הנסתר רבי אליעזר ליפמן, וחתן הרה"ק רבי נפתלי צבי מרופשיץ. היה תלמידם של החוזה מלובלין, הרב מאפטא, המגיד מקוויניץ ורבי מנחם מנדל מרימנוב. נלב"ע ביום י"ד ניסן שנת תר"ה ומנוחתו ברופשיץ. (ע"פ שרשרת זהב - רשפי אש החדש, ועוד)

הצעות חשובות ונעלות הגיעו לפתחו של הצדיק רבי נפתלי צבי מרופשיץ. בכל יום ויום הגיעו לפניו שדכנים, או סתם אנשים מן השורה, והציעו לפניו שידוכים רמי מעלה לבתו הבכירה כלילת המידות והמעלות, בת זקוניה, מרת רייצא.

בחורים בני עליה וענקים בתורה, בני אדמו"רים ורבנים, לצד בחורים נעלים בני עשירים מופלאים, שהסכימו לשלם הון רב בעבור השתדכות עם הצדיק הנודע. לא רק בגין צדקותו וגדולתו של האב הוצעו השידוכים המיוחדים משופרא דשופרא, כי אם גם המיועדת להיות כלה, בתו של הרבי, נודעה בכל האזור כמושלמת בכל מידה נכונה ובכל תחום. הבחינו כל נותני ההצעות, בהתנהגות יוצאת דופן של הרבי מרופשיץ. שכן בכל עת אשר תבוא לפניו הצעה כלשהי, ממחר הוא ליטול דף הטמון בכיסו והוא רושם בו את כל הפרטים, שם הבחור והוריו וכן הלאה, ואחר מפתיר הוא ואומר:

"אחזיר תשובה בענייך בעוד ימים מספר". חדי עין הבחינו, כי בדי המוסתר בכיס מעילו של הצדיק, מופיעים ורשומים עשרות רבות של שמות והצעות בשורה ארוכה, ומיום ליום מוסיפים ובאים עוד ועוד שמות, עוד ועוד שורות צפופות בכתב ידו של רבי נפתלי מרופשיץ.

היה זה מעט לפני כניסתה של הבת לגיל השידוכין, והנה פנה אל הרב מרופשיץ, מורו ורבו החוזה הקדוש מלובלין ואמר: "ראוי נא תלמידי שלא לסיים שום שידוך, עד אשר אתן עלי את הסכמת".

"אל תחפז", הורה לו החוזה הקדוש, "הרי אמרו חכמים יש בריה, ולכן יכול הינך לבחור..."

כך, רושם היה רבי נפתלי את כל ההצעות הרבות ורמות המעלה שהוצעו לפניו, וכאשר היה נוסע אל רבו בלובלין היה פורט ומונה לפניו את כולן, אך את הכל דחה הרבי וביטל.

ככל שרבי נפתלי דחה את השידוכין, כך גברה עקשנותם של השדכנים, והם הוסיפו להציע עוד ועוד, אך את כולן דחה החוזה הקדוש וביטל.

ויהי ביום מן הימים, בא רבי נפתלי לפני רבו והניח לפניו את כל רשימת השידוכים שהוצעו עד כה, ויאמר לפני החוזה בשמץ של תרעומת:

הלא שלמה המלך ע"ה אמר 'אחד מאלף מצאתי ואשה בכל אלה לא מצאתי', אך אין ספק שבין אלף גברים, נמצא שם אחד ראוי, ואילו כבודו פסק כי אין אף אחד ראוי. היתכן דבר כזה?"

ענה לו היחזה': "סע לבינת הוי' יתברך כבר יזמין את החתן המיועד והנכון", כה אמר ולא יסף. יצא רבי נפתלי מלובלין ופניו מועדות לעבר וורשה הבירה לצרכי רפואה, והנה בבואו לוורשה כמעט שקעה השמש, ועדיין לא התפלל מנחה. נכנס הוא אפוא לאחד מבתי הכנסת בעיר ונעמד יחד עם הקהל לתפילה.

לפתע קלטו עיני הסתורות של הצדיק, בחור צעיר עומד ומתפלל בכוונה גדולה. מלאות חן עילאי היו פניו של הבחור ומאירות בזוך וקדושה. לאחר התפילה פנה הרבי אל הבחור והחל לשוחח עמו, ושאלו מה הוא לומד. ענה אותו בחור בביישנות, ואף הוסיף לאמור דבר חידוש שנתחדש לו באותו היום. השיחה הלכה והתפתחה, הרבי שואל והבחור משיב בבקיאיות ובהירות נפלאה. אחח התפעלות היה רבי נפתלי מן הבחור שרק בן ט"ו שנים לחייו היה, אך כבר עתיד בקיאיות נפלאה ועמוקה בכל חלקי התורה, יחד עם החן וקדושה המאיר את זיו פניו.

יְלֵדֵי רַבְנּוּ שְׁלֵמָה // הַיְדִית הַשְּׁבוּעָה

חידה: איזה תנאי נדרש כדי שהתורה שאדם לומד תעלה למעלה?

הפתרון מופיע בעלון זה.

בכדי לענות יש לחצי לקו לודמיר 023011122 להקיש 0 ולפעל על פי ההוראות.

נתן לענות עד ליום ראשון שלפני פסח

בין העונים נכונה, יגרל זכוי לרכישת מתנה בסך 50 ש"ח
הזוכה לפרשת ויקהל פקודי: שמעון זאב וינברג ירושלים

רבי אשר ישעיה מרופשיץ

לטורקיה והיה מצור על עיר אחת, בקר שם קיסר רוסיה ונתפס על ידי חזל טורקי. הגיע למקום חזל רוסיה שהציל באחת את חיי הקיסר. מה בקשתך ותנתן לה, פנה הקיסר הנרגש אל החזל וענה החזל שהוא מבקש שחילוץ לו את המפקד הממנה עליו, מפני שהוא אכזרי ונקשה.

גער בו הקיסר ואמר לו: שוטה שכמותך, הרי יכול היית לבקש שאעשה אותך למפקד! רבי אשר'ל מרופשיץ היה מספר את הספור הלזה, ומסיים ואומר: כך גם אנו בני ישראל, מבקשים מהקב"ה דברים פשוטים ערה, ואין אנו משכילים להתפלל ולבקש שתבוא כבר הגאולה...

רבי אשר ישעיה מרופשיץ, נולד בשנת תקל"ה לאביו הצדיק הנסתר רבי אליעזר ליפמן רובין, ולאמו מרת פרומט בת הגאון רבי אשר הורוויץ אב"ד נאראל.

בהגיעו לפרקו, נשא לרבנית מרת רייצא בת הרה"ק רבי נפתלי צבי מרופשיץ. בגליון זה שלפנינו, מופיע הספור המלא אודות השתלשלות השרדוף. הסתופף בצל הצדיקים: הרבי החוזה מלובלין, האוהב ישראל מאפטא, המגיד מקאניץ, ורבי מנחם מענדל מרימנוב. לאחר הסתלקות חותנו הגדול, נתמנה ע"י רבי שלום מקאמינקא ורבי שמעון מיערוסלב למלא את מקומו.

פעם אחת בימי המלחמה שהיתה בין רוסיה

החיים בלודמיר

החיים בלודמיר בעבר ובהווה

נקיון בית רבינו לקראת חג הפסח

בימים אלה, נערכו עבודות נקיון יסודיות באגפי בית רבינו השונים לקראת חג הפסח, במהלכן נוקה כל המתחם מכל שיירי מאכלי חמץ. על המלאכה פיקח ידידנו עוז מפעילי בית הכנסת אורחים' לודמיר, המסור בכל עת למען שגשוג ופריחת מפעלות רבינו שלמה מקארלין ז"ע, הלוא הוא ר' יהודה זילברמן הי"ו, הדובר את השפה האוקראינית ומפעיל ביד רמה את הפועלים המקומיים.

בית רבינו בלודמיר

ובברכו על התורה, יכון מתחלה גדל חסדו יתברך שמסר לנו תורתו, שעל ידה יכול

האדם לזכות להתדבק בו יתברך, על ידי שתכנס אהבת תורה

בלבו, ואחר כך ישבח אותו יתברך על זה.

מרגלית מתורה

של רבנו שלמה מקרלין